

Verslag reis Oekraïne 17 april- 27 april 2013

Woensdag

Op 17 april vertrokken mijn broer Frank en ik rond de klok van 5 uur 's middags richting Zeeland om aan ons langverwachte avontuur, een reis naar Oekraïne te beginnen. Toen we in Wolphaartsdijk aan kwamen werden we hartelijk ontvangen door Geert-Jan. De vierde persoon die met de reis mee ging zouden we gaan ophalen in Krabbendijke. Adriënne kwam ook nog even langs om ons uit te zwaaien!

Rond 9 uur vertrokken we! Adriënne reed achter ons aan en dat was maar goed ook! Zij ontdekte dat de achterlichten van de huurauto niet helemaal in orde waren. Nog geen 500 meter van het huis van Geert-Jan hebben we gekeken waar dat aan lag en omdat we de verhuurder niet konden bereiken, de wegenwacht gebeld! Het lange wachten kon beginnen... Na 1,5 uur was de wegenwacht eindelijk daar. Het bleken een paar kapotte zekeringen te zijn en alles was binnen 30 minuten gerepareerd. Op weg naar de Oekraïne maar weer! Maar eerst even naar Krabbendijke om de enige vrouw van het illustere gezelschap op te halen: Jozien. Het was inmiddels half 12!

Geert-Jan had aangegeven zelf te willen rijden. De medereizigers, wij dus, probeerden natuurlijk een beetje te slapen. Frank en ik hadden ieder een hele bank tot onze beschikking. Mij lukte het aardig maar Frank minder. Jozien zat voorin bij Geert-Jan. Via België, Duitsland en Oostenrijk en diverse stops kwamen we uiteindelijk om 8 uur 's avonds uitgeput aan bij de Oostenrijks-Hongaarse grens. Net over de grens is een leuk en voordelig hotel met de toepasselijke naam: Hotel Paprika, een naam om te onthouden! Jozien had een kamer alleen en wij een 3 persoonskamer. We hebben op het terras van het hotel prima gegeten en alles weggespoeld met goede wijn: stierenbloed. Iedereen was zo moe dat we rond half 9 in bed lagen!

De volgende morgen was iedereen weer vroeg op en in opperbeste stemming. Om 9 uur vertrokken we richting Oekraïne. Voor mijn gevoel zou het een 'kort' ritje worden, maar het pakte anders uit...

Er werd flink doorgereden door Geert-Jan, dat kon ook want de wegen in Hongarije zijn goed. In de loop van de middag kwamen we in Vasarosnameny aan, een dorpje in de buurt van de Hongaars-

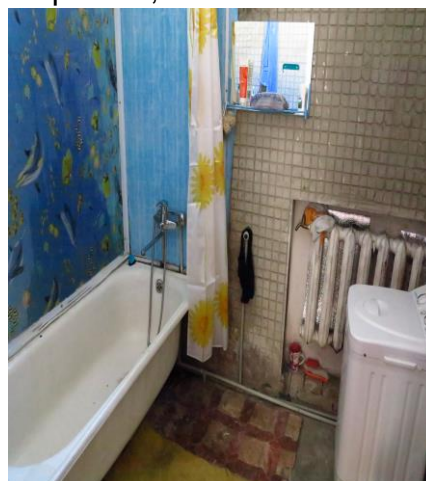
Oekraïense grens. We gingen daar op bezoek bij David en zijn vrouw Anna. Tijdens het bezoek begreep ik dat de printer en de computers die we bij ons hadden bij David achter zouden blijven. Het was beter als hij die spullen naar Oekraïne zou brengen. Het bezoek aan David was erg indrukwekkend. Hij en zijn vrouw doen erg veel werk voor de zigeuners en de kerk in Oekraïne. De printer is bestemd voor Slavic, die bezig is met een internetbedrijfje. Slavic is de contactpersoon van Surplus in Korolevo.

Toen we bij David vertrokken was de volgende stop voor het afgeven van de voorraad medicijnen voor Bogdana bij een bevriende familie. Deze man zal de medicijnen tegen epilepsie ook de grens over smokkelen. Als wij het zelf zouden doen lopen we de kans dat we wat langer in Oekraïne moeten blijven dan gepland!

Het is donker geworden, op naar de grens! Dat valt een beetje tegen: er staat een behoorlijke rij auto's! Na een half uur wachten: eerste controle, paspoorten, in orde, doorrijden, tweede controle, auto open, derde controle, weet niet meer waarom, vierde controle, briefje afgeven wat we bij de eerste controle gekregen hebben. Voor mijn gevoel heeft het hele circus 2 uur geduurd!

We zijn in Oekraïne en dat merken we ook! Van redelijk comfortabel over 's heren wegen zoeven zoals in Hongarije is absoluut geen sprake meer. Het lijkt op terrein rijden. Geert-Jan probeert in het donker de kuilen zo goed mogelijk te ontwijken, maar dat lukt niet altijd! Rond 11 uur komen we uiteindelijk bij onze contactpersoon Slavic en zijn vrouw Gabriëlla, waar we hartelijk ontvangen worden. We zijn in Korolevo! Ondanks het late uur hebben ze een uitgebreide maaltijd voor ons klaar staan. Om half 2 vertrekken we met de auto naar ons slaapadres, na eerst Jozien afgezet te hebben bij haar logeeradres.

Het onze is een paar straten van het huis van Slavic. Bij aankomst blijkt dat er maar 1 eenpersoons bed is en 1 tweepersoonsbed. Dat is vervelend, maar nood breekt wet. Frank en ik besluiten in het tweepersoonsbed te gaan slapen, voor het eerst in 60 jaar slapen we samen! Voor tandenpoetsen moeten we naar de badkamer, maar die is zo armetierig dat ik zo maar het bed in kruip!

Zaterdag en zondag

Na het ontbijt zijn we even naar de plaatselijke markt geweest om verder de zaterdag in gepaste rust aan de keukentafel van Slavic door te brengen. De zondag is om naar de markt te gaan in het nabij gelegen Vinogradiv. Op weg naar de markt wisselt Frank €50. Later zal blijken dat we daar de hele week genoeg aan hebben. Het is een zeer uitgebreide zondagmarkt. Midden op het markt terrein staat een trein. Wij denken dat hij stuk is en gebruikt wordt als onderkomen of

iets dergelijks. Het blijkt echter een van de treinen te zijn waar mee veel mensen weer naar huis gaan! Frank en ik zijn in de loop van de middag Korolevo gaan verkennen want om nu de hele dag binnen te zitten is ook niks. Onderweg een pilsje gekocht bij de plaatselijke kruidenier. Er blijkt echter ook een terras achter de winkel te zijn, waar we rustig konden zitten. Ook nog geprobeerd een heuvel op te klimmen, waar je volgens Geert-

Jan een mooi uitzicht hebt over de omgeving. Ik heb het geprobeerd, maar zijn halverwege terug gekeerd... Weer terug naar Slavic waar de tafel alweer rijklijk

gedekt is! We eten mee maar gaan redelijk vroeg naar bed. We zijn nog niet geheel hersteld van de reis. Korolevo is een leuk plaatsje maar er is niet echt veel te beleven!

Maandag

Nu begint waarvoor we gekomen zijn: het bezoeken van armlastige gezinnen om hun halfjaarlijkse bijdrage te overhandigen. Eerst gaan we echter naar een plaatselijke

school. Het gebouw was ooit mooi maar dat is lang geleden. Het is een vervelend gebouw waarvan veel van het stuc van de buitenmuren verdwenen is. De ramen zijn door en door rot en ook van de binnenkant is weinig positiefs te melden. We gaan in conclaaf met de directrice. Het blijkt dat er een plan is om alle ramen van de school te vervangen. Er zal bekeken worden hoe dit karwei kan worden aangepakt. Surplus heeft

geld om het project te financieren. De klus moet met plaatselijke aannemers geklaard worden. Er zijn diverse begrotingen. Het te sponsoren bedrag is € 13000, - Na afloop krijgen we een kleine rondleiding. Alles is oud en versleten! Er zijn wel een aantal nieuwe wc's maar die staan in werkkasten. Veel leerlingen moeten nog gewoon naar een wc huis achter de school, niet meer dan een paar gaten in de grond en iets wat op een pisbak lijkt... Wat opvalt, is dat het in jaren niet is schoongemaakt!

's Middags worden er een aantal gezinnen bezocht die in de dorpen in de omgeving wonen. Hoewel het bij een aantal gezinnen nog wel goed lijkt, is de situatie waarin zijn verkeren ronduit schrijnend en is financiële ondersteuning zeer zeker op zijn plaats. We gaan op bezoek bij een vrouw met 2 kinderen die net een maand weduwe is. Haar man is na een lang ziekbed overleden. Hierdoor is de belangrijkste inkomstenbron weggevallen! Ze laat ons foto's zien van haar man in het ziekenhuis en ook het bewijs van overlijden wordt getoond. Ter plekke wordt besloten deze vrouw in het Surplus project op te nemen. Het kost ons allemaal moeite om niet te gaan huilen...

's Avonds moe maar voldaan weer naar Slavic om te eten. Rond 8 uur zijn Frank en ik weer naar ons slaapadres gewandeld.

Dinsdag

Weer op weg om geld uit te delen, soms voelen we ons een beetje Sinterklaas. De meeste indruk maakte het bezoek aan Bogdana, een meisje van 12 jaar ongeveer, die een paar jaar geleden een gecompliceerde hersenoperatie heeft ondergaan waarbij van alles mis is gegaan. Haar hebben we geen geld gebracht maar verteld dat de medicijnen onderweg zijn. Dit zijn de medicijnen die de epileptische aanvallen

tegen moeten gaan. We hebben ze mee gebracht uit Nederland en voor de Oekraïense grens af gegeven aan iemand die ze de grens over brengt. Tijdens ons bezoek krijgt Bogdana een aanval. De hele familie is in rep en roer! Ik begrijp dat, als ze geen medicijnen slikt, ze meerdere aanvallen per dag heeft. Ook hoor ik dat de familie nog steeds bezig is de operatie kosten (\$ 25000) af te betalen! We bezoeken die dag nog een aantal

gezinnen.

Geert- Jan heeft ook een stethoscoop mee genomen voor een bevriende arts. Als we bij het ziekenhuis arriveren, blijkt dat de arts er niet is. Hij is naar een congres in China!

Tot slot gaan we naar een 81 jarige oma die de zorg heeft over 2 van haar kleinkinderen. Ook hier is het armoe troef. De ouders van de kinderen zijn beiden overleden en oma staat er dus alleen voor. Naast de halfjaarlijkse bijdrage van Surplus, kunnen we de jongens ook blij maken met een speelgoed auto!

De dag wordt, zoals gewoonlijk, weer afgesloten aan de keukentafel bij Slavic!

Woensdag

Gelukkig zitten alle bezoeken aan de sponsorkinderen/gezinnen er op! We maken een rondrit door de omgeving en bezoeken weer een plaatselijke markt . Vooral Frank kocht een aantal dingen: brooddrank, wodka, gereedschap etc. We zijn daarna weer verder gereden. Later zijn we weer terug gegaan naar de markt en hebben daar ter gelegenheid van mijn verjaardag uitgebreid geluncht! We waren voor 4 personen omgerekend nog geen € 10, - kwijt!

Na bezoek aan een heel grote supermarkt, waar wij de bijna enige klanten waren keerden we weer terug naar onze gastheer! Daar aangekomen bleken er 2 jongens te zijn die met ons wilden praten over hun plan reizen te gaan organiseren in de Oekraïne. Deze broers zijn onderwijzer en hebben de zorg over hun jongere zusje omdat hun ouders overleden zijn. Wij waren de dag ervoor bij hen aan de deur, maar ze waren er niet!

Ze vertelden over hun reisbureau en de plannen die ze daar mee hadden. De eerste reis is in september en er hebben zich zowaar wat belangstellenden gemeld! Die avond moet Geert-Jan ook nog op stap met Slavic om een speciale wijn te kopen voor iemand. Geert-Jan en Slavic zijn laat terug gekeerd van een barre tocht. Het is de bedoeling dat het de volgende dag bij een hoge ambtenaar wordt afgeleverd! Het

is iemand die de uitbreiding van het internetbedrijfje van Slavic een zet in de goede richting kan geven...

Donderdag

De derde verjaardag tijdens deze vakantie! Geert-Jan was dit keer de gelukkige! Slavic zal volgende week de wijn zelf gaan bezorgen want de wegen zijn te slecht om even op en neer te rijden. De rit zal zeker de hele dag gaan duren!

's Avonds wordt de verjaardag van Geert-Jan gevierd! We eten buiten. Het weer is al de hele week aangenaam, niet te koud en zeker ook niet te warm! Ook de broer en schoonzus van Slavic komen afscheid nemen. Het is erg gezellig, maar we besluiten toch redelijk op tijd naar huis te gaan. Er staat ons immers weer een lange reis te wachten!

Vrijdag

Ons verblijf in Korolevo zit er bijna op! Alle spullen worden in de auto geladen, Jozien wordt opgehaald bij haar logeeradres en wij vertrekken voor de laatste keer naar Slavic. Dit keer ontbijten we bij hen. Gabriëlla staat dus al vroeg in de keuken! Rond 9 uur is de tijd voor een speciale ceremonie, die altijd plaats vindt voor dat men weer naar Nederland vertrekt. Oma geeft ons haar zegen voor de reis! Ze heeft alles in grote letters op papier gezet en leest het voor. Behalve onze namen en die van een paar heiligen, versta ik er niet veel van. Desondanks maakt het wel indruk op iedereen! Na een hartelijk afscheid en het in ontvangst nemen van een fles wodka vertrekken we weer naar Nederland!

De eerste hobbel die we moeten nemen is de grens. Het gaat sneller dan de heenweg, maar misschien komt dat omdat het nog vroeg is. Natuurlijk wordt er onderweg weer diverse malen gestopt. Geert-Jan kan immers maar 2 uur zonder een sjekkie! 's Avond arriveren we weer in hotel Paprika, waar iedereen eindelijk weer eens onder de douche kan! Het is een raar gevoel die luxe, te meer daar je weet dat 600 kilometer terug, mensen het moeten doen met een lekkende kraan in een versleten badkuip! Na het eten zit er maar één ding op: naar bed!

Zaterdag

Na het ontbijt de auto weer in! Het is de bedoeling dat we rond 10 uur weer in Wolphaartsdijk aankomen. Geert-Jan zit nog steeds achter het stuur. Ik merk dat hij het zwaar heeft. Jozien houdt hem wakker door tegen hem aan te praten. Frank en ik proberen wat te slapen en te lezen op de achterbank.

Bij een benzinstation in Oostenrijk worden we aangesproken door een Nederlands sprekende Belg van Joegoslavische (?) afkomst. Hij vertelt dat hij beroofd is en dat hij dringend geld nodig heeft. Zijn verhaal over vrije rijder zijn, geblokkeerde pasjes

en in de problemen zitten, klinkt zeer aannemelijk. Geert-Jan leent hem geld en de man belooft hem zo snel mogelijk het geld terug te bezorgen, met de nadruk op mogelijk blijkt later...

Na dit oponthoud rijden we verder richting Nederland, maar het grootste deel moet nog komen: Duitsland! Eindelijk bereiken we aan het begin van de avond Limburg. Daar rijden we snel weer voorbij. We moeten immers

naar Zeeland en dan is via België veel handiger! Als we bij Antwerpen komen heb ik zo iets als: zijn we er nog niet? Lange rechte wegen door een industriegebied, waar maar geen einde aan lijkt te komen! Eindelijk komt Krabbendijke in zicht. Jozien wordt weer in haar vertrouwde omgeving afgezet. Ze is, net als wij bekaf, maar ze is thuis! Wij moeten nog even verder naar Wolphaartsdijk! Geert-Jan ruikt de stal. Hij scheurt over de weggetjes naar zijn huis, rond 11 uur arriveren we! Het zit er ook voor hem op!

Frank en ik moeten nog even verder! Wij laden onze spullen over in zijn auto, nemen ook van Geert-Jan afscheid en vertrekken naar Den Haag! Om 1 uur kom ik thuis. Het is vreemd, je bent er maar je bent er niet! Je bent terug in de luxe die je ruim een week gemist hebt, luxe waar je snel weer aan zult wennen, gewoon zal vinden, waarvan je denkt dat je niet zonder kan....

Slot

Het was een bijzondere ervaring, naar een land dat je niet kent en toch zo dicht bij is. Armoede die je niet kent. Ik kom al jaren in Senegal, daar hebben de mensen ook niet veel en leven ze ook vaak in armoede. Er is echter een groot verschil: de temperatuur. In Senegal is het zomers 30* boven nul en de Oekraïne is het 's winters al snel 20* onder nul. Het is de kou die het leven er niet gemakkelijker op maakt!

Rest mij nog om iedereen te bedanken: mijn reisgenoten Geert-Jan, Jozien en Frank, maar ook de mensen in Oekraïne waar we een kijkje mochten nemen in hun leven!

Het gaat jullie goed en zeker tot ziens!

Kees Twilt

